

הדלקת נרות:	19:31	19:14	19:22	19:29
מוצאי שבת:	20:33	20:31	20:35	20:31
רבינו תם:	21:04	21:07	21:05	21:02

"פני שבת נקבלה
כי היא מקור הברכה"

דעת זקנים נוחה היטנו

עלון שבועי
להגדלת ורוממות
התורה ולומדיה והחדרה
השקפה תורה אמיתית
לכל אחד מישראל

תן כותרת למחלוקת...

פרשת קרח, תשע"ו

הקדמה - אנחנו קטנים מלהבין, אבל מצוה גדולה עלינו לקחת מוסר השכל **כיצד להתנהג** וכמה יש עלינו לפחד יום יום ושעה שעה מיצר הרע והניסיונות הקשות, וחז"ל אומרים (קידושין פא): "הרחמן יצילנו מיצר הרע".

הפרשות האחרונות בהעלותך, שלח לך, קרח, הינם קשות ונוראות. עם ישראל שיצאו ממצרים וראו ניסים ונפלאות והיו בהר סיני בקבלת התורה, ונמצאים יום יום עם גדולי הדור משה ואהרן, ועם כל זה נכשלו בעבירות חמורות כאלו, עד שנענשו מלבוא לארץ, ויש דיון בגמרא (סנהדרין קח) אם יש להם חלק לעולם הבא. ומה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק אנחנו קטני קטנים שלא למעוד ולא ליפול ברשת יצר הרע ח"ו.

והחידוש הגדול הוא, שאפילו שבט לוי שלא חטאו בעגל, ולא בעוון המרגלים (כ"ב קכא), עם כל זה נכשלו והצטרפו עם קורח ועדתו נגד משה רבינו (ויקין סנהדרין נב), וקרח כיוון **באמת לשם שמים**, וחשב שהוא עושה מצוה גדולה, ואף על פי כן ולמרות הכל, קרח ועדתו נבלעו באדמה בלי רחמים, וגם זה מחמת הסתה של דתן ואבירם ולא מחמת עצמם (אוה"ח הקדוש פרשת פנחס), וכידוע מה שאומרים בדרך צחות על המשנה באבות (פרק ה) "כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים" שכאשר כל אחד טוען וחושב וצועק ועושה מלחמה **לשם שמים**, אז אי אפשר להשלים ביניהם ואי אפשר לפייס אותם, כי חושבים שעושים לשם שמים, והכל מניעות... ומתקיימת המחלוקת זמן רב. ואוי לנו ביום הדין.

וידוע המחלוקת לפני 200 שנה, בין הפרושים והחסידים, בין רבינו הגר"א והיעב"ץ והיערות דבש, ובעלי המוסר היו אומרים, הרבנים וגדולי הדורות כולם בגן עדן, והתלמידים בכלל, ובעלי המחלוקת בפרט, עד עכשיו בגהינם. וידוע מהגר"א (בספר אבן שלמה) שבעלי המחלוקת **אלו ערב רב**, המעכבים את הגאולה, אז היא אפשר הגדול שהיו כל המחלוקת של קרח ועדתו, וכל המחלוקות של התלמידים הנ"ל תביעות רוחניות, ולא סתם תאוות אכילה, כבוד, וכיוצא בזה, ועם כל זה נעשנו בעושים נוראים. רח"ל, וכידוע מרבינו שבט הלוי זיע"א שהעיד על עצמו שזכה לאריכות ימים כי ברח ממחלוקת, וכמוכן כשאי אפשר, אז יש להשפיע ולהמתיק את המצב, וכמו אהרן הכהן, שהיה אוהב שלום ורודף שלום ונכנס לשיחה אישית עם בעלי המחלוקת, ואוהב את הבריות ומקרב לתורה. וזה בעצם עיקר העבודה בעולם הזה להרבות שלום תמיד ולקדש

שם שמים.

וחז"ל הקדושים מלמדים אותנו, גם בלימוד התורה והעיון וההלכה יש ליוזר ממחלוקות קשות ומסוככות, שהתוצאות מסוכנות. ומפורש בגמרא (סוטה מז): משרבו זחוחי הלב רבו מחלוקות בישראל, ופרש רש"י זחוחי הלב שאין מטין אזנם לשמוע יפה מפי רבם וסומכים על בינתם. ע"ש. וכן בגמרא (יבמות צ): היה מחלוקת בין החכמים **עד שנשבר העמוד שבית המדרש נשען עליו**, וכן בתנורו של עכנאי (ב"מ נט): שזה ממש מחלוקת בהלכה כמעט נפלו **כותלי בית המדרש**, וכן אותו חכם של רב, הנקרא גניבא, וקראו לו **פלגאנה**, שהיה **חולק על החכמים**, וכן היה מצער את מר עוקבא, (עיי' גיטין ז) עד שנתנוהו **בקולר**, ופרש רש"י שרשרת של ברזל למלכות להריגה. רח"ל (עיי' גיטין סב-סה).

ומרן רבינו הגדול זיע"א לימד אותנו (חזו"ע פסח דף קעד) **אין לך דבר בהלכה שאין בו מחלוקת**, והביא כן בשם רבינו הבן איש חי, ע"ש. והתפקיד שלנו, גם כאשר יש מחלוקת ונראים כאובים זה לזה, לבסוף נעשים אוהבים זה את זה. (עיי' קידושין ל). וכן ראינו אצל מרן רבינו הגדול זיע"א אשר לרוב בקיאותו העצומה בש"ס ובראשונים ובאחרונים, גם כשחולק ודוחה, בונה וסותר, הכל בעדינות ובענוה טהורה. כמבואר בגמרא (עירובין יג): על הלל הזקן שהיו נוהגין ועלובין, ושנינו גם את דברי בית שמאי, ועוד שמקדימין את דבר בית שמאי לדבריהם, ובזכות הענוה, זכו לכוון לאמת יותר משמאי, אף שהיו בית שמאי חריפים ולמדנים יותר (יבמות יד). ומכאן לזיכוחים, מחלוקות, טענות, תביעות, שהעדין והצנוע והעניו מצליח יותר לכוון לאמת, ודבריו מתקבלים בעיני כולם.

ויתכן לחדש על פי דברי הגמרא (חולין פט): "אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שכולם את פיו בשעת מריבה" שלא רק מי שהגיע למצב של מריבה, ויש לו צורך להגיב והוא שותק שהעולם עומד עליו! אלא גם מי שמונע עצמו בחכמה מחלוקת, ובזכותו לא הגיע כלל מצב של מחלוקת, שהעולם עומד עליו!!! ואם קורח היה שותק וממשיך במסירות נפש לעבוד את ה' יתברך בלי תפקיד רשמי על ידי משה רבינו, אז מעלתו היתה עצומה וגדולה מאד מאד, ובוודאי שיכול להגיע לפי מעשיו יותר מאהרן הכהן שהרי עושה לשם שמים, כי היה ממש כצדיק נסתר. ומצינו בגמרא (יומא עא): על שמעיה ואבטליון שמעלתם יותר מהכהן גדול, וכן על אבא אומנא שהיה רופא מקיז דם ומעלתו יותר מאביי ורבא וכל יום מהשמים דורשים בשלמו. (עיי' תענית כא).

מורנו הרב שליט"א

המציאות קובע בשמים, ולא התפקיד ולא המשרה והשררה, ולא כלום.

וכמו שאהבת ישראל זה יסוד לכל התורה כולה (ירושלמי, נדרים), כך מחלוקת רח"ל הרי זה להיפך, יסוד לכל העבירות שבתורה, כי בזה יוצא ריב ומריבה, וקנאה ושנאה ותחרות, וחילול השם, והורס את חינוך הבנים ופוגע מאד בשלום הבית בין איש לאשתו, ובין כל השכנים והמשפחות והמכירים והסובבים אותם, ומצינו בגמרא (סנהדרין צה): שנענש דוד המלך ע"ה בגלל שעל ידו נהרגה נוב עיר הכהנים, ועל ידו נטרד דואג האדומי מעולם הבא, ועל ידו נהרגו שאול ושלושת בניו, כלומר במחלוקת וכיוצא בזה גם בגמרא יש עונש נורא, ונענש דוד המלך ע"ה שנכרת כל זרעו. רח"ל. ע"ש.

ומכאן נראה שאין כותרת למחלוקת... כי הנזקים גדולים מאד בהרבה מישורים. לדוגמא בזמן הבחירות לממשלה, יש פדות בין החכמים גדולי ישראל שליט"א, אבל התלמידים והצעירים הורסים ונהרסים. - וכן פותחים בשכונה בית כנסת נוסף, ונעשה מחלוקת. - פותחים מנין נוסף, ונעשה מחלוקת. - פותחים תלמוד תורה נוסף ונעשה מחלוקת. כי באמת צריך חכמה גדולה שלא יפריעו אחד לשני, ויהיה שתיהם לתועלת רוחנית גדולה. ולמעשה כמה חילול ה', לשון הרע ורכילות נעשה בזה. - פותחים בית הוראה חדש, ויש מקפידים ואומרים, **רב לכם**. - פותחים כשרות נוספת, ונכשלים בהתייחסות. והפלא שהפוסל כשרות, משבח כשרות אחרת, והשני להיפך, והשלישי פוסל את שתיהם ומעורר לכשרות חדשה. והמתבונן יראה שזה מחלוקת והשקפות בהידורים ולא בהלכה ממש, והדיבורים הם ממש איסורי תורה בלי פסק של בית דין **שמע שני הצדדים**, וכל הכשרויות קיימות ולא הצליחו לבטל אחד מהם, והמחלוקת קיימות באיסורי תורה ואוי לנו ביום הדין.

וכידוע מרבינו הרמח"ל בספרו הקדוש מסילת ישרים, שרבינו הגר"א התגעגע להכירו וללמוד ממנו, שכותב שאם היינו מאמינים **שהכל מהשמים באמת** לא היה קנאה בעולם כלל, שאין אדם נוגע **במוכן לחבירו**, ורבינו המסילת ישרים לא כתב מוסר על מחלוקת שכידוע בזמנו היה עליו כל מיני מחלוקות, וחשש מאד מלכתוב על כך, וכן אהרן הכהן בפרשת קרח, לא עשה ולא ענה כלום, שלא תהיה מחשבה רזה שדורש טובת עצמו, וכמו שכתב הרמב"ן בפרשה.

וזה הכותרת המצערת

מחלוקת! גם צודקת, הכל הורסת!

להתפלל דורשת, אהבה ואחוה מושלמת!

חדש!
 החיזוק היומי גם בשמיעה בטלפון בכל מקום ובכל זמן
חייג: 052-7680007
 (בעלות שיחה רגילה)

להצטרפות: שלח את
 המילה הצטרפות ושמו
 את המספר ברשימת
 אנשי הקשר שלך

וואטסאפ
החיזוק
היומי
052-7680007

בא להיות
 חלק
 מקהילה
 רוחנית
 גדולה

הבהרה: השימוש באינטרנט, מסוכן ואסור על פי ההלכה! אנו פונים רק למי שכבר מחזיק אינטרנט באישור, ועם הגנה המתאימה על פי ההלכה!

לאשה יש כח - הרבה כח! היא צריכה רק להחליט מה היא עושה איתו

הרב אליהו רבי ראש הכולל

שלו באדמה היתה אשתו היקרה. כלומר, שום דבר אחר לא גרם לזה, רק את! אם היום קרח נמצא מתחת לאדמה עם אשתו יחד, הוא כנראה נוזף בה "תראי למה הובלת אותי! הכל בגללך!". לא היה עוד משהו שגרם לקרח להיכנס לזה. אחרי זה הוא חיפש עוד תירוצים, עוד סיבות, אבל הדבר 'היחיד' והעיקרי שגרם לקרח להיכנס לאדמה זו אשתו.

באותה מידה, מאותה פרשה עצמה אנחנו למדים איזה כח יש לאשה להציל את בעלה אחרי שהוא כבר נכנס תחת מ"ט שערי טומאה, אחרי שאון בן פלג כבר היה אחד מהמפלגה של קרח ועדתו, היה כבר אחד מאלה שניסו לעשות רע למשה רבנו. איזה כח איום ונורא!

ומסכמת הגמרא על דברי הפסוק (משלי י"ד, א) "חַכְמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" זו אשתו של און בן פלג, "וְאִנְיֹת בְּיַדֵּי תְהַרְסֵנּוּ" זו אשתו של קרח.

וכאן נשאלת שאלה קשה עד מאד. איך ניתן לומר על אשתו של קרח שהיא "אשה רעה", בעוד שבכל מהלך המחלוקת רק הלכה ושבחה את בעלה והסבירה לו עד כמה הוא גדול לא פחות ממשה רבינו. והחמור יותר, אשתו של און בן פלג רק השפילה אותו, אמרה לו שתמיד הוא יהיה התלמיד ולא הרב, ודווקא לה קוראים "אשה טובה"? הלא התפקיד של האשה הוא לפאר ולרומם את בעלה, דווקא כמו אשת קרח ולא להיפך?

אלא שבמגילת תענית יש משהו אדיר ששופך לנו אור על כל הסיפור הזה. במגילת תענית כתוב שבב' בשבט זה יום טוב ולא מתענים ולא סופדים בו. ומדוע? כי באותו יום מת ינאי המלך. מה קרה באותו יום? ינאי קרא לשר בית הסוהר ואמר לו: "קח את כל זקני ישראל שים אצלך בבית האסורים". ביום שאתה שומע שינאי מת, אתה לוקח חרב ושוחט את כולם, כי בזמן שהיהודים ירצו לשמוח על מותו של המלך הרשע שיהיה להם צער על מותם של הרבנים שלהם". הוא היה 'אסטרטג', חשב על החיים שלו גם אחרי המוות...

במגילת תענית כתוב, "אמרו: אשה טובה היתה לו ושלמינון שמה (יש גרסא שלומית שמה)". היא היתה אשה טובה אשתו, ברגע שמת לא גילתה את זה לאף אחד. לקחה את הטבעת שלו מעל האצבע של הנפטר ושלחה לשר בית האסורים, ואמרה לשליח: "תאמר לשר בית האסורים שהמלך ביקש לשחרר את כל הרבנים, וכראיה הוא הביא את הטבעת שלו". שר בית הסוהר מיד שחרר את כל הרבנים. השליח חזר חזרה למלכה ואומר לה: "הנה הטבעת של בעלך". אומרת לו: "תודה רבה". מתקשרת לבית ההלוויות ומודיעה על פטירתו של בעלה.

רק רגע, מה זאת אומרת? איך אתה קורא לה "אשה טובה היתה לו"? זו אשה טובה? בושה וחורפה, היא עושה לבעלה צרות. בעלה רצה שאף אחד לא ישמח ברגע שהוא ימות, ואשתו באה והורסת לו את כל האסטרטגיה הזאת, איך אתה קורא לה אשה טובה?

מה אנחנו למדים משני המעשים האלה? שזה לא נכון שאשה שעומדת לצידו של בעלה באופן קבוע היא אשה טובה. זה לא נכון שאשה שעומדת נגד בעלה היא אשה רעה. זה לא קשור אחד לשני. אשה טובה ואשה רעה זה משהו במהותה של האשה, וזה לא דווקא אמור להיות קשור ליחס שלה עם בעלה. אשתו של קרח היא אשה רעה, היא אשה מרשעת. למה? היא עומדת לימין בעלה? נכון, אבל היא עושה שטויות וגוררת אותו לרוע. אשה שגוררת את בעלה לרוע זו אשה רעה. אשתו של ינאי המלך היא צדקה, היא אשה טובה. "אבל מה, היא עושה רע לבעלה?" לא, לא, זו אשה טובה. אשה שעושה מה שצריך לעשות, אשה שגורמת ומנווטת את בלעה לטוב, זו אשה טובה.

כל אשה צריכה להבין לפני הכל שהכח בידיה, היא תחליט אם בעלה יהיה טוב או רע. היא גם יכולה לעשות זאת בצורה כוזב שאפילו הוא לא יבחין שהיא השטן העומד לימינו, בדיוק כמו שהיא יכולה להיות 'המלאך' העומד לימינו ואומר לו גדלי והוא לא ישים לב לכך. אבל זכרו! את הציון מקבלים בסיום החיים, כאשר כבר רואים מה יצא מהמשפחה שהקימה, באיזה בעל מדובר ובאלו ילדים מדהימים זכתה. גם אם לפעמים קשה, גם אם לפעמים לא בדיוק יודעים להעריך את חלקה, זכרו! בניין הבית נתון בידיה, וכל ההצלחה הגדולה שתהיה בעזרת ה' תיוקף לזכותה. עלו והצליחו, והמשיכו לעשות חייל. ובזכות נשים צדקניות נגאלנו וניגאל במהרה בימינו, אמן.
 ברוכים תהיו!

שלום וברכה מורי ורבותי!

בפרשתנו הגאווה פרשת קרח קרה דבר מזעזע - משפחה שלמה, שורש שלם נעקר מישראל עם כל הקרובים והרחוקים ועם כל החברים. הם נכנסו מתחת לאדמה ועד היום הם צועקים שם "משה ותורתו אמת והם בדאים" (ב"ב ע"ד ע"א), כלומר שמודים הם יום ויום ושעה שעה שכל עלילותיהם על משה רבינו שקר הם ודבריו אמת.

המזעזע יותר מכך הוא ש"בני קרח לא מתו", וזאת משום שברגע האחרון חזרו בהם והודו בטעותם, מה שאומר שגם לקורח ולכל יתר בני המשפחה היה זמן לשוב בתשובה, אולם הם לא עשו זאת. הם בחרו ללכת עם השקר שלהם עד הסוף, עד הסוף כפשוטו, עד הסוף המר...

איך "זוכים" חס ושלום וחס וחלילה להגיע לאוחר חיים כזה של שקר עד לבליעת משפחה שלמה בבטן האדמה, ה' ירחם, איך מגיעים לרמה כזאת של אדירות בהסתה וביצור הרע?

אז הגמרא ממסכת סנהדרין (ק"ט ע"ב) מספרת על אחד שניצל מכל משפחת קרח, ומכל החברים של קרח, לאדם הזה קראו 'און בן פלג'. והגמרא שם מביאה כמה סיבות נאות למה קראו לו 'און בן פלג', אחד מהם שהיה מתאונן כל חייו על מה שהוא חשב להיות עם קרח ועדתו.

ואיך ניצל און בן פלג? והגמרא אומרת שאשתו באה אליו ואמרה לו "למה לך? הרי אם משה הוא יהיה הרב, אתה תהיה התלמיד, ואם קרח יהיה הרב, גם תהיה התלמיד. אז למה? למה אתה צריך להיות שותף במריבה הזאת?". און בן פלג אמר לה "את חכמה, השתכנעת, אבל נשבעתי להם שאהיה איתם יחד, איך אני יכול לברוח?". הביאה לו רעיותו היקרה לשמות שלושה קבוקים יין מלאים, הבעל נהיה עיף, שלחה אותו לישון, ואמרה לו: "אני אסדר פה את שאר העניינים".

ומה עשתה? ישבה בפתח הבית, סתרה את שערה, וכל מי שהיה מתקרב ורואה אותה היה מיד בורח. הגיעו כל החברים של קרח וניסו להיכנס ולקרוא לו, אולם הוא לא הצטרף אליהם. כי הוא ישן, ואשתו, ה' ירחם, בלי כיסוי ראש בכניסה לאוהל.

ה"יד רמה" (אחד מהראשונים) כותב על הגמרא הזאת בסנהדרין שהיא אמרה לאון פלג "כל בני הישיבה צדיקים, הם יראו אשה עם שיער בחוץ, שיער באשה ערווה הם יברחו". כלומר, כולם שם היו אברכים, היא היתה אשת אברך בדיוק כמו שאשתו של קרח היתה אשת אברך.

הגמרא עמוד אחרי זה (ק"י ע"א) מספרת איך קרח הגיע למה שהגיע, והיא אומרת שאשתו באה אליו ואמרה לו "תראה את משה רבנו, שם את עצמו הרב של כולם, שם את אחיו הכהן הגדול, שם את הבנים שלו כהנים. ולא רק זה - הוריד לכם את השערות, כי הוא רוצה להתייחס אליכם בזלזול, ואדם עם זקן ועם שיער מתייחסים אליו בכבוד. עשה לכם קרחת וגבחת. העיקר שהוא ישאר יפה, ועוד הניף אתכם וזרק אתכם ככופתה". "ככופתה", רש"י מסביר, כמו גלל, כמו צואה, כמו רעי, זרק אתכם, הניף אתכם, הוריד אתכם. בושה וחורפה.

הגמרא אומרת שהוא אמר לה "אבל לא רק לנו הוא עשה את זה, גם לעצמו הוא הוריד את כל השערות, הרי גם משה היה לוי, גם משה גילח את הכל. כלומר, את אומרת שהוא רצה להישאר יפה ואנחנו נהיה מכוערים? נכנסת לי ללב, הרעלת אותי... אבל רצה ראי זה לא נכון, למה הוריד לעצמו גם את השערות?". אומרת לו אשתו: "רבי קרח, איפה השכל שלך? הוא רצה לזלזל בכם. הוא אמר אני אני רק להם שיורידו, גם אני הורדתי. אבל המטרה שלו זה אתם, הוא רוצה להוריד אתכם".

אשתו של און בן פלג שלחה אותו לישון, ובזכות זה הוא הגיע בבוא היום לישיבה של מעלה. אשתו של קרח לא שלחה אותו לישון אלא להיאבק במשה רבינו, ובזכות זה הוא הגיע איתה ביחד לישיבה של מטה, ה' ירחם.

מכאן אנו מבינים, שכל פרשת קרח נכתבה ונעשתה בזכות אשה אחת. האם שיד לומר שבאמת בגלל אשתו של קרח נבלעו כולם באדמה, או שאשתו של קרח רק דחפה את זה יותר, וזוהו אותו יותר? הרי בגמרא כתוב שקרח "עינו הטעתו", ראה ששמואל הנביא עתיד לצאת ממנו, שהוא שקול כנגד משה ואהרן. האם באמת רק בגללה זה קרה?

אנחנו קטנים מכדי להגיד את זה, ואפילו מכדי ללמוד את זה מהגמרא, כי אחרי הכל יתכן שהיו כמה דברים שגרמו לקרח לפרוק עול, ואחד מהדברים היה אשתו. אבל רבנו בחיי כותב שהסיבה היחידה לנפילה של קרח ולבליעה

לקבלת דיסקים של הרב אליהו רבי שליט"א במגוון נושאים

03-5011150 (שלוחה 7)

מדברי מורנו הרב חיים רבי שליט"א:

"בהיות וכיום כל מחשב נייד מגיע עם אפשרות קליטת אינטרנט טמא (wi fi) לכן, כל אדם ללא יוצא מן הכלל, שקונה מחשב נייד חייב מדין תורה לנתקו מייד מאפשרות זו, ואין שום היתר להכניסו לבית קודם הניתוק!!!"

לניתוק חינם: 0722-613-613

שאל את הרב

שאלות ותשובות ממורנו הרב שליט"א
ניתן לשלוח שאלות בפקס: 03-5011125 או במייל: Info@haravrabi.co.il

שאלה: אני ישמח אם הרב יתן לי עצות איך להתמודד עם עלבונות, ואיך אני אקבל את זה באהבה ובאמונה?

תשובה: א. כמו שצינית, אמונה! הכל מהשמים, וכאילו מהשמים ביזו אותך, ולא פלוני ולא אלמוני. ב. לכוון לכפרת עוונותי. ג. לכוון להתבזות ולא לענות וזבה מקדש שם שמים, ולא גורם חילול השם. ד. לכוון בזכות הבזיונות לאקמת שכינתא מעפרא, כי גם הקב"ה נקרא בעוונותינו הרבים מלך עלוב (עיי' למיק בתומר דבורה). ה. כוונה הכי פשוטה, רק לחשוב כדי להתחזק ולא להשבר, שהמעליב או עוקץ או מקלל זה כמו כלב נובח. וכי עושים לו חשבון? ברור שלא! כלב נובח הוא לא נושך... וחז"ל אומרים שהיה תמיד מן המקוללים ולא מן המקללים (סנהדרין מט.).

שאלה: האם לימוד בעין יעקב נחשב ללימוד תורה כגמרא? והאם אפשר לקבוע עליו לימוד בקביעת עיתים לתורה יום יום שיחשב ל"קביעת עיתים לתורה"?

תשובה: מצוין. וזה גם עצה טובה למתחילים כגמרא, להתחיל עין יעקב ולסיים מסכתות, וכל הש"ס. בשמחה באהבה ובקלות. ואחר כך לשנן ולחזור היטב בש"ס ממש, עם הפירוש להלכה ולמעשה, ובודאי יש כאן מצוות קבעת עיתים לתורה. אגדות שבש"ס המובאות בעין יעקב הם מלאים בסודות גדולים, ולפעמים קשים להבנה יותר מהגמרא. ואלו ואלו דברי אלקים חיים (עירובין יג.).

שאלה: האם זה מותר לשאול אדם שאלה שאני יודעת את התשובה מראש ואני רק בודקת אם הוא משקר לי או לא?

תשובה: מותר לעשות כן, כאשר עיקר הכוונה לתועלת למנוע שקרים ובעיות, וכן לבחון פועל אם הוא לא גונב וכיוצא בזה, וזה ממש לתועלת, ומותר. ואין כאן לפני עיוור (עין ב"ח בספר רב ברכות בזה).

שאלה: אם אני רוצה לעשות נטילת ידיים והכירוב במטבח עמוס בכלים, האם מותר לי לעשות נטילת בשירותים?

תשובה: בבית הכסא מותר ליטול ידיים רק בדיעבד כשאינן בריא, וכאשר יש אפשרות במטבח צריך במטבח לעשות נטילת ידיים, ואם קשה לפנות כלים, מותר לעשות עליהם נטילת ידיים, כי לבסוף מדיחים אותם וחוזרים להיות כשרים בלי פקפוק. משל למה הדבר דומה, לחולה שנוטל ידיו סמוך למיטתו והמים של הנטילה לתוך קערה שמכניסים בה אוכל, ומאחר ואחר כך מדיחים, אין בעיה כלל. ועיין בי"א ח"ה (סימן ב' אות ב').

שאלה: האם הרב ממליץ לחפש עבודה בזמן החופש הגדול לילדים? אני מאוד רוצה שיהיה לילדים מסגרת, כי כשאין מסגרת הם ישנים מאוד מאוחר וקמים בבוקר בשעות 11-12. אין להם סדר ביום, כמובן בין לבין עושים תפקידים ומטלות

ובשעות הערב אנו משתדלים לצאת לקניות או שמבקרים את ההורים וכו'.

האם אפשר לחפש לילדים עבודה בחופש (מדובר בבנות בגילאי 15-16), כמובן שאני אישית אבדוק את המקום קודם שלא יהיה בעיות יחוד וכו' (לעשות ביבי סיטר, או בחנות בגדים לקפל ולסדר בגדים, או במתפרה וכו') למספר שעות. לפחות שיהיה להם תעסוקה וסדר יום (אני גם בגילאים שלהם הייתי עובדת, בחופש הגדול היינו עוזרים להורים) מה דעתו של הרב בנושא?

תשובה: זה מסוכן, כי בחנויות ומקומות שנכנסים עוברים ושבים קשה לשמור על הצניעות ומגיעים לידי קלות ראש.

עדיף לעבוד בבית של אשת אברך וכיוצא בזה שהכל על טהרת הקודש, להדיח שם כלים, לשטוף ריצפה, לחלות כביסה, לקלח את התינוקים וכיוצא בזה. ואפילו להכין אוכל לשבת, זה עבודת קודש ותעשו גם הנחה, שומר טף, לחפש בית תורני בלבד.

שאלה: אם יש לי צלחת של גרעינים לבנים, וגרעין אחד שחור מעליהם, האם מותר להסיר את הגרעין החוצה בשבת?

תשובה: אם זה באמת בולט וניכר, מותר להוציא. וכן זית שחור על חומוס וכיוצא בזה שניכר, מותר להוציא ואין בורר. ואם יש כמה זיתים וכמה גרעינים זה כמו מעורב, יש ליוזר.

שאלה: אני לומד לעיתים בספרים על ענייני אמונה וביטחון אבל אני לא מצליח להבין איך לבטוח בה' יתברך בחיי היום יום. בנוסף האם זה קשור גם לביטחון עצמי? האם בביטחון עצמי יש קצת מידת גאווה שיש להימנע ממנה?

תשובה: הבטחון בהשם יתברך בחיי יום יום, הכוונה להתאמץ ולהשתדל כפי הצורך, ולהאמין שהכח שיש לי זה השם יתברך, ואני בוטח בו כל רגע ורגע להמשך הדרך. ומאידך מאמין באמונה שלימה שעד עכשיו כל מה שעבר עלי, זה מהשמים בלבד.

בטחון עצמי זה לא גאווה, זה סימן של אדם בריא בנפש שיוודע להעריך את עצמו ומקבל על עצמו עול הבית והמשפחה לחיים טובים, ואין לו יאוש ולא דכאון ולא עצבות. ויודע להודות להשם יתברך על הכל תמיד.

יש עוד בטחון עצמי שזה בבחינת "ויגבה לבו בדרכי השם" הנאמר בתנ"ך (דברי הימים) על יהושפט מלך יהודה. כך להיות שמח תמיד ועושה בשמחה מצוות ומעשים טובים, וזה מביא בריאות וחיי נפש לכולנו.

כדאי ללמוד בעיון את הספר חובות הלבבות, ובודאי תתחזק בו ביראת שמים לתפארת בישראל.

שאלה: האם מותר לילדה קטנה כבת שלוש או ארבע לרכוב על אופניים?

תשובה: אופניים מותר לילדים קטנים רק בחצר, בבית, בנג ציבורי, ובהשגחת ההורים וכיו"ב. אבל כבשים או ברשות הרבים אסור, זה מסוכן. ואסור

לילדים לעשות כן.

לבנות אסור אופניים מטעמי צניעות, ועוד סיבה שלא צנוע לכותבו כאן.

עצה טובה, שלא לקנות אופניים לילדים כלל ועיקר, גם לא אופניים במתנה. מתנה לילדים ולתלמידים אך ורק ספרי קודש, או בגדים מתאימים לשבת ולחג. כמובן גם משחקים שמתאים להם לשחק בבית אין בעיה, ומותר.

שאלה: כיצד הקב"ה מחליט מי יהיה אברך שולמד כל היום ומי לא? על סמך מה? הרי לא בהכרח שאותו אברך למדן יותר ממי שהוא לא אברך אלא קובע עיתים.

תשובה: למה אתה לא שואל, כיצד הקב"ה מחליט מי יהיה עשיר ומי עני? מי חכם ומי להיפך? כי הקב"ה מלך העולם, ורק הוא קובע. ומפורש כן בגמרא (נה"ט) גבור חכם עשיר ולהיפך, הכל מהשמים. ורק צדיק או רשע, זה בידי אדם. ומשביעין אותו כשיוצא לאויר העולם, תהיה צדיק ואל תהיה רשע. (נה"ט).

ויתכן שלהיות אברך או איש עבודה, זה לא קשור לצדיק או רשע, אלא זה קשור לחכם או טיפש, שגם זה מהשמים. אז גם להיות אברך זה מהשמים. ויתכן להיות איש עבודה באמת, אבל ירא שמים וצדיק אמיתי ומעלתו יותר מאברך, כמו אבא אומנא שהיה רופא ומקיז דם, ומעלתו יותר מאב"י ור"ב. (תענית כא).

ולכן אומרים בכרכות השחר שלא עשני גוי וכו' אשה. כי איש יש לו יותר מצוות ויותר עבודת ה' והכל מהשמים. ויתכן גוי צדיק מחסידי אומות העולם באמת וזוכה לגן עדן. (רמב"ם ספ"ח מהלכות מלכים). כיום שבעוונותינו הרבים יש סברא של תינוק שנשבה כידוע, ויש סברת רבינו האר"י ז"ל שיש גלגולים ותיקונים. כך שיש כאן חשבונות שמים, ולא להתערב. ועדיף פחות שאלות, ויותר יראת שמים. והלואי שנוכה להיות בקרסוליים של אבא אומנא. ומי שזכה להיות אברך אמיתי, בן תורה באמת, אשריו ואשרי חלקו שהגיע לכך.

וידוע מרבינו החזון איש (יורה דעה סי' ב') שהציבור הכללי תינוק שנשבה, ורק בשמים יודעים מי צדיק באמת, בבחינת עליונים למטה (ביב"ט).

ובאמת מבואר בגמרא (חולין כד.) כל תלמיד העוסק בתורה צריך לרעת אחרי 5 שנים (וי"א 3 שנים) אם הוא ממשיך בלימוד התורה, וכיצד יהיה סדר יומו. וצריך באמת מעקב תמידי של התבוננות וחשבון נפש, על הרוחני והגשמי.

שאלה: האם מותר לצאת לנופש עם קבוצה (למשל אם יש ראש כולל שרוצה להוציא את האברכים עם משפחותיהם לשבת נופש בבית מלון)?

תשובה: מותר לצאת, בפרט כשזה עם ראש הכולל שליט"א. והכל בעין טובה, בכובד ראש, לשם שמים. לחזק כוחות להמשך עבודת ה'. וכמובן גם חיזוקים לנשמה. וזה מצוין.

שיעור נהיגה

[נכתב עבור עלון בת מלך]

והפסיכיאטר והפסיכולוג ילמדו אותנו על מצבו הנפשי ועל היכולת ללמוד אותו להיות אדם.

עד כאן הסיפור ומכאן התשובה לשאלה.

אשה שאינה בעלת אורך רוח לטעויות וכשלונות של בעלה, אשה שלא יודעת להבליגכשצריך, אשה שדורשת מעבר למגיע לה או ליכולות של בעלה, אשה כזו אינה צריכה שיעור נוסף בשלום בית, אשה כזו צריכה שיעור בבן אדם.

כל שיחת מוסר, כל לקח מאלף, כל מדה טובה, היא שיעור פרטי ועצמאי בשלום בית. כי אשה חכמה זו אשה שיודעת לנהל את ביתה באורך רוח, זו אשה בעלת מידות טובות, זו אשה שיודעת לתת יותר מאשר לקבל.

וכן, ישנן שופטות, עורכות דין, מנכ"ליות ואפילו חברות כנסת, שאין להן שכל, שהן עונות להגדרה של שלמה המלך "ואיוולת בידיה תהרסנו" וכפירוש רש"י אשה שוטה, אם היא לא משכילה לנהל את ביתה כיאה וכיאות לבת ישראל כשרה וצנועה, הרי שהיא אינה חכמה, ואת כישוריה בעבודה ובעסקים היא משיגה בזכותן של כישורי השרדות ומלחמה אותן יש לכל חיה בעולם.

אשה שלא תחפש בכל מאמר או דרשה את הכותרת "שלום בית", אלא תשכיל להוציא מכל מאמר את החלקים השייכים לתיקון נפשה במידות בהנהגות ובאורח חיים, אשה כזו תזכה לשלום בית אמיתי, לבית מלא ברכה ה', ולמילוי כל המשאלות לעבודת ה' יתברך.

אשה שמגיל צעיר תחפש רק את הכותרת שלום בית, או את מומחי שלום הבית שההסטוריה היהודית מציבה לפתחינו חדשים לבקרים, תמצא עת עצמה ממשיכה לחפש זאת גם בעשור השמיני או התשיעי לחייה.

לפני תקופה לא קצרה דיבר איתי רבי ניר קפטן מגדולי מזכי הרבים ברדיו קול ברמה, ודיבר על האפשרות לחזור לשיחה קבועה שהיתה לנו בתוכניתו. הוא ביקש משהו שיהיה שייך רק לנשים משום שתוכניתו פונה לקהל היעד הזה, מטבע הדברים הוא ביקש שלום בית ושאל אם יש משהו אחר שניתן לעניין בו את הנשים. שאלתי אותו אם כל הדברים שמעניינים גברים כמו יראת שמים, מידות טובות, אורח חיים נכון וכדומה, לא אמורים לעניין נשים. הוא אמר לי שכן, אלא שיש צורך במשהו יותר שייך לנשים, משהו ששייך רק להן. כנראה שבאמת נשות ישראל מציבות רף חדש למה שמעניין אותן, ואנו הם אלה שצריכים להתאים את עצמנו לכך...

אז הנה סכמנו שמה ששייך עד כה ל"בני ישראל" שייך גם ל"בנות ישראל", ומה ששייך ל"בין אדם לחבירו" שייך גם ל"שלום בית". וככל שנשות ישראל ישלימו את מדותיהן ואורח חייהן, כך יזכו הן להמשך הצלחה והרווחה בשלום הבית וכל אשר יפנו ויעשו.

התפקיד החדש לחודש זה הוא, ללמוד מכל חידוש, מכל שיחה, מכל מאמר, מה שייך למעשי היום מחר ומחרתיים, וכך להתקדם בשיעור בהלכות "בן אדם", וממילא בשיעור בהלכות "שלום הבית".

ולפני סיום: זכיתי לאחרונה לסיים סדרת שיחות בנושא "הבית השלם" (שלום בית בלע"ז), שם אני מדבר יותר על הלכות בן אדם שמהם נובעים עיקרי הנהגות שלום הבית, ובמחווה של הערכה אשמח להעניק דיסק זה לכל דורש מקוראי/ות העלון הקבועים והמודמנים במתנה. לקבלת סדרת השיעורים אנא פנו למס' 03-5011150 (שלוחה 7) וקבלו את תשורת הצנועה לחיווק הלכות "בן אדם" בעולמנו הצנוע והיפה.

בברכת חודש טוב ומבורך, ובין הזמנים שמח.

הרב הצדיק רבי רונן קרייף שליט"א המוציא לאור והעומד מאחורי העלון בת מלך, אמר לי שיש ביקוש לכתוב על "שלום בית" דוקא. "כל הנושאים טובים ויפים, אבל הביקוש הוא על שלום בית", כך אמר הרב.

רבי משה ירושלמי העושה והמעשה למען העלון המופלא הזה, כתב לי תזכורת לכתובת המאמר בעלון, והוסיף: "לכתוב על הפסוק חכמת נשים בנתה ביתה ואיוולת בידיה תהרסנו". כאומר, אם לא הבנת את הרב רונן, ואתה חושב על דברים נוספים שניתן להגדירם כשלום בית, אז הנה הבהרנו את עצמנו במדויק, אנו מעוניינים במשהו על הפסוק הזה, במיוחד, בלבד, גרידא.

שניהם הדגישו שמבחינתם כל מאמר בסדר גמור, ושהם לא מבקשים בגלל שנראה להם כך, אלא שזו בעצם הדרישה שמגיעה מלמטה, מהיסודות... אז היום נדבר בדיוק על הפסוק הזה, ומיד גם תבינו מדוע הארכתי בכל ההקדמה הזו.

יש על הפסוק הזה שאלה מאד פשוטה. אם היינו מתבקשים לנסח פסוק שתולה את בניין הבית באשה, היינו כותבים לדוגמא אשה טובה בונה את ביתה ואשה רעה הורסת, או לחילופין אשה בעלת אורך רוח בונה, או אשה בעלת מידות טובות וכדומה. מה הקשר בין אשה חכמה לבניית הבית, האם לא יתכן שתהיה אשה חכמה אבל בעלת מידות רעות או מושחתת באופייה? היום ישנן שופטות, עורכות דין, מנכ"ליות, ואפילו חברות כנסת... האם ברור לכולנו שבבית כולן שורר שלום בית? הרי ברור שלא. אם כן היאך בחר שלמה המלך לתלות את בניין הבית בחכמת האשה או בטפשותה. וכמו שמפרש רש"י על המשך הפסוק "ואיוולת בידיה תהרסנו" - "אשה שוטה". כלומר, רק אשה חכמה בונה את ביתה, ורק אשה טפשה הורסת אותו.

שאלה נאה, נכון?

אז נפתח בסיפור.

פעם, לפני שנים רבות, ראה השוטר השכונתי יורם רכב חונה על המדרכה, הוא ניגש לרכב וראה בתוכו את יוסי המוכר בשכונה כנהג מרוצים. יורם שלף עט ודו"ח ותכנן לרשום לו דו"ח על חניה במקום המיועד להולכי רגל. אולם בטרם הספיק להכתים את הדו"ח בכתב ידו המסולסל, הוא רואה את יוסי פותח בדהירה על גבי המדרכה, השרדה, והטיילת תוך סיכון חיי אדם. יוסי נהג כמטורף בין האנשים ההולכים לתומם, זרע הרס ובהלה, הפך עגלות, ולא חשב לרגע להמשיך את נסיעתו בכביש בסלול כמתבקש. יורם רדף אחריו, אזק את ידיו, ושילח אותו לבית מעצר.

למחרת בבוקר הובא יוסי הנהג לפני שופט,

יורם השוטר סיפר את כל אשר ראה אמש בחלחלה. השופט עיין בתיק ובטרם אמר את דברו התפרץ השוטר ואמר: אדוני השופט, אתה לא מכיר את יוסי, הוא הנהג מרוצים של השכונה, גם כשהוא נוסע על הכביש הוא נוסע כמו מטורף. אתמול כשראיתי אותו על המדרכה הבנתי עד כמה הוא לא מיושב בדעתו, יש צורך לשלול לו את הרשיון, אני מבקש ממך כבוד השופט לגזור עליו שמונים שיעורי נהיגה, רק אחרי כל כך הרבה שיעורי נהיגה אני אהיה רגוע ובטוח שהוא יסע כמו בן אדם.

השופט הביט בפניו של יורם בחמלה, ושלח את יוסי לאבחון מול פסיכולוג ופסיכיאטר.

יורם ההמום שאג בפני השופט בכל הכבוד הראוי... "אדוני השופט, יש לך כאן בן אדם שלא יודע איך לנהוג ואתה שולח אותו לפסיכיאטר?" "מה נראה לך שהפסיכיאטר ילמד אותו נהיגה?"

יקירי, ענה לו השופט ברחמים, מי שנוהג על מדרכה ומסכן חיי אדם בטיילת אינו זקוק לשיעורי נהיגה נוספים, הוא זקוק לאבחון וללימוד איך צריך אדם להתנהג. לבחור שלנו לא חסר שיעור נהיגה, חסר שיעור בבן אדם.

הזכות והישועה בהחזקת אבן:

בסך של 1,000 ש"ח לחודש בלבד, אתה זוכה למנייה בלימודם של למעלה מ-150 לומדי תורה, ביטוח חיים אמיתי, ובנוסף "חופת מרן" - הברכה והישועה לך ולכל בני המשפחה 03-5011160

